

mias contra Christum, fidem, scripturam S. Ecclesiam & sanctos armare, Apologiam pro Priscillianistis & antiquis Hæreticis mendaciorum Magistris ministrare, in universum societatem humanam lædere, & in ejus locum inhumanam & Diabolicam collocare, perjuriam fovere, Reges ad Tyrannidem & crudelitatem contra subditos necessariò impellere Principib. maxime Hæreticis, omnè adimere securitatem de fidelitate suorum subditorum, & quæ sunt alia, quæ quidem omnia utraq; manu largimur, si *Æquivocationes Jesuiticas & in honestas à nobis etiã profligatas* intelligi velis, de iis autem quas nos admisimus probari hoc nunquã poterit: Adhibentur enim & adhiberi debent ex præscripto rectæ rationis, prudentiæ, imprimis veracitatis quæ non tantum docet *ἀληθεύειν* sed & *μὴ ἀληθεύειν*, quæ igitur virtus virtuti, donum Dei, dono Dei, contrariari potest. Adversatur quidem virtuti mendacium, fraus & dolus malus, sed in simulatione honesta horum nihil: Samuel non nutu & sponte sua d. Dei admonitu æquivocatione usus & per eam decepit, & cum fraude decepit, sed tamen pia ut ex B. Gregorii verbi, superius collegimus: Non igitur simulatio est mendacium; quia in ea dolus bonus, in hoc malus. Fieri quidem potest aliquando, ut contrarium ejus quod est in animo per externa signa significetur, d. animo non iniuste aliquem fallendi, sed iuste reprehendendi. Nec ex parte vera, ex parte falsa d. una, si id ad quod significandum prolata, spectes, cum vero hisce ex supra dictis lux affundi possit, hic esto.

D. Danhø
H. P. p.
1453.

COROLLARIUM.

Coronidis loco lubet examinare quæstionem illam à materia nostra forte non alienam; *Quis sc. magis mentiatur, an ille qui falsum dicit, ne fallas: an ille qui verum dicit, ut fallat:* Pluribus hanc quæstionem persequitur B. August. in lib. de mendac. c. 3. eamq; sub hoc, ut res fiat clara, proponit exemplo: velut inquit si aliquam viam noverit, obfideri à latronibus, & timens ne per illam pergat homo cujus salutem prospicit, & eum scit sibi non credere, dicat eam viam non habere latrones, ad hoc ut illa non eat: dum ideo credit latrones ibi esse, quia ille dixit non ibi esse, cui non credere statuit, mendacem putans. Alterum autem qui sciens, aut putans verum esse quod dicit, ad hoc

hoc